

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2017-761

7.12.2017

AIG Europe Limited NUF

Ansvar

Advokatansvar – foreldelse – manglende kunnskap om ansvarsforsikringen – fl. §§ 9 og 10.

Advokat S (sikrede) bisto klager i erstatningsoppgjøret etter en trafikkulykke i 2003.

Forsikringsselskapet som var ansvarlig for personskaden avsluttet sin saksbehandling i 2010, og sikrede unnlot å påklage avslaget. Klager ble ikke gjort kjent med dette før i 2012, og klaget da sikrede inn til disiplinærmyndighetene, som meddelte sikrede advarsel. Sikrede ble senere fratatt sin advokatbevilling. Klager meldte krav om erstatning til sikredes ansvarsforsikringsselskap den 2.1.17, og forklarte at hun først i romjulen 2016 ble klar over at sikrede hadde en ansvarsforsikring. Selskapet anførte at et eventuelt krav var foreldet, men klager har anført at det må gis en tilleggsfrist som en følge av at hun ikke kjente til ansvarsforsikringen. Nemnda kom til at klagers erstatningskrav var foreldet.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning mot ansvarsforsikringen for sikrede advokat og spørsmålet om kravet er foreldet.

Klager var utsatt for en trafikkulykke i 2003 og ble bistått av sikrede i erstatningsoppgjøret i personskadesaken.

Forsikringsselskapet som behandlet personskadesaken ga avslag den 2.7.10, men dette ble ikke påklaget av sikrede innen fristen eller forfulgt overfor selskapet. Klager ble ikke gjort kjent med avslaget.

Klager brakte saken inn for Advokatforeningens disiplinærutvalg for Oslo krets den 5.12.12. I klagen ble det opplyst at klager samme dag hadde fått vite av en advokat at sikrede hadde forsømt forsikringskravet etter trafikkskaden. Ifølge klager hadde sikrede senest i januar 2012 opplyst at kravet mot trafikkforsikringsselskapet nærmest var ferdig utregnet, men at klager senere oppdaget at forsikringsselskapet hadde avsluttet saken i 2010. Klager oppga at hun krevde dekning for sine saksomkostninger i forbindelse med saken og advokatutgifter i forbindelse med arbeidet for å prøve å få saken gjenopptatt hos trafikkforsikringsselskapet.

I beslutning av 16.4.13 konkluderte disiplinærutvalget med at sikrede hadde brutt Regler for god advokatskikk (RGA) pkt. 1.2 (2), 1.3, 3.1.2, 3.1.6 og 3.1.7, og sikrede ble meddelt advarsel, samt ilagt en disiplinærbot.

Disiplinærnemnden kom i beslutning av 28.10.13 i all hovedsak til samme resultat, med unntak av brudd på RGA 3.1.6.

I brev fra trafikkforsikringsselskapet datert 10.3.15 ble klager tilbudt et forlik på kr 150.000 som fullt og endelig oppgjør i trafikkskadesaken. Dette ble akseptert av klager.

Ved vedtak fra Advokatbevilgningsnemnda av 19.10.16 ble sikredes advokatbevilling tilbakekalt.

Krav om erstatning ble meldt til selskapet den 2.1.17.

Klager krever erstatning for tap av etterbetalinger hos Statens Pensjonskasse og tap av utbetaling fra trafikkforsikringsselskapet som følge av sikredes mislighold. Klager anfører at det først var i romjulen 2016 at hun ved en ren tilfeldighet ble klar over at sikrede hadde en ansvarsforsikring. Klager bestrider at kravet er foreldet og viser til foreldelsesloven (fl.) § 10. Klager anførte videre at det måtte løpe en ny frist iht. fl. § 21 etter disiplinærnemndens beslutning.

Selskapet avviser kravet, og viser i hovedsak til at foreldelsesfristen utløp senest høsten 2016, tre år etter disiplinærnemndas beslutning. Et eventuelt krav var dermed foreldet da det ble fremsatt. Selskapet anfører at det ikke var grunnlag for noen tilleggsfrist etter fl. § 10, og viser til at klager hadde nødvendig kunnskap om skyldneren og fordringen allerede i 2013.

Nemndas sekretariat avgjorde saken 18.10.17 i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i saksbehandlingsreglene. Klager fikk ikke medhold i klagen og klaget avgjørelsen til nemnda, jf. tredje ledd i samme punkt i saksbehandlingsreglene. Det er ikke lagt frem ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om krav på erstatning mot sikrede advokat er foreldet.

Foreldelse av erstatningskrav er regulert i fl. § 9 første ledd. Fristen er tre år regnet fra det tidspunkt da skadelidte fikk eller burde ha skaffet seg kjennskap til skaden og den ansvarlige. Klager fikk etter det opplyste kunnskap om at sikrede hadde forsømt saken i desember 2012. På dette tidspunkt hadde klager derfor tilstrekkelig informasjon om skyldneren (advokaten) og forsømmelsen til at foreldelsen startet å løpe, jf. for så vidt FSN 4233.

Kravet er for øvrig foreldet selv om man lar fristen løpe fra Disiplinærnemndens vedtak i oktober 2013. Kravet vil i så fall være foreldet i 29.10.16. Kravet mot selskapet ble fremsatt 2.3.17.

Klager viser til at det må gis tilleggsfrist etter fl. § 10 fordi hun ikke var kjent med advokatens ansvarsforsikring. Denne bestemmelsen gjelder imidlertid dersom klager "manglet nødvendig kunnskap om fordringen eller skyldneren". Slik kunnskap hadde klager som nevnt senest i oktober 2013. Uvitenhet om skadevolderens ansvarsforsikring gir ikke grunnlag for å utsette fristen, jf. Rt, 2007.1655 og FSN 6561. Nemnda viser for øvrig til sekretariatets vurdering.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Birgitte Hagland (nestleder), Line Merete Lileng (nøytralt oppnevnt medlem), Elisabet Okkenhaug (selskapsrepresentant), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).